

בית הדין למשמעת של ליגת התאקל פוטבול בישראל

ת 160301/01

הקומישינר נ. אבי רוזנבלום, שחקן # 4, רמת השרון האמרס

החלטה מיום 4 במרץ 2016

א. רקע

1. בתאריך 1 במרץ 2016 הגיש הקומישינר של ליגת התאקל פוטבול בישראל ("הליגה") לבית הדין למשמעת של הליגה, תלונה ("התלונה") נגד שחקן # 4 אבי רוזנבלום ("השחקן"), מקבוצת רמת השרון האמרס ("הקבוצה").
2. עניינה של התלונה הינו, הרחקתו של השחקן ממשחק שנערך ב-25 בפברואר 2016 בין הקבוצה לקבוצת ירושלים ליונס ("המשחק"), וזאת לאחר שנטען כי פגע פגיעה בלתי ספורטיבית בשחקן יריב, העליב שופט, וכתוצאה מכך הורחק מהמשחק.
3. עם קבלת התלונה אצל בית הדין נקצב פרק זמן לתגובת השחקן. השחקן הגיש לבית הדין התייחסות במסגרת פרק הזמן שהוקצב לכך ("כתב התשובה").

ב. סמכותו של בית הדין

4. ביום 9 באוגוסט 2015 אימצה האסיפה הכללית של עמותת התאקל פוטבול בישראל ("העמותה") את תקנון הליגה העדכני ("התקנון"), אשר כולל את תקנון המשמעת של הליגה המצורף לתקנון כנספח א' ("תקנון המשמעת").
5. הוראות התקנון חלות על כל שחקן, מאמן, איש צוות, ובעל תפקיד הלוקח חלק בפעילות הליגה, והכל בהתאם למפורט בתקנון. בהתאם להוראות התקנון הוקם בית דין למשמעת וזאת, בין היתר, במקומה של ועדת המשמעת של העמותה.
6. ביום 28 באוקטובר 2015 מינה הוועד המנהל של העמותה נשיא לבית הדין למשמעת שהוקם מתוקף התקנון. על-יסוד זה, ובהתאם לסעיף 3 לתקנון המשמעת, קיים בית הדין בירור בהרכב של שלושה דיינים, והכריע בתלונה דנן.

ג. בירור התלונה

7. יסודה של התלונה הינה הרחקתו של השחקן מהמשחק, וזאת לאחר שנשרקו לחובתו במהלך המשחק שריקות בגין שתי עבירות שעניינן התנהגות בלתי ספורטיבית, כדלהלן: העבירה הראשונה - חבטות בקסדה של שחקן יריב ("העבירה הראשונה"); העבירה השניה - קריאת גנאי כלפי השופט ("העבירה השניה"). בית הדין הבהיר זה מכבר כי הרחקה ממשחק הינה כשלעצמה עבירת

משמעת – כהגדרתה בתקנון הליגה – אשר בהתאם להוראות התקנון גוררת באופן אוטומטי דיון בבית הדין המשמעתי (ראה פרק ב', 6.11.1 לתקנון, וסעיף 13.3.9 לנספח א' של תקנון הליגה).
8. בכתב התשובה כבר השחקן באשמה, וטען לעניין העבירה הראשונה כי ביצע מהלך "swim" וכי החלטות לקסדה לא היו במתכוון:

"...the first play with hands to the helmet it wasn't on purpose was doing a swim move..."

לעניין העבירה השניה טען השחקן כי לא קילל את השופט:

"...I never once cursed at the ref I said what really loud..."

כמו כן, התייחס השחקן לאמור בכתב התלונה בנוגע לדיון ודברים שהיו בינו ובין השופט לאחר ההרחקה, והבהיר כי לא דחף אותו:

"...I never pushed the refs hand away..."

9. לנוכח המחלוקת העובדתית העולה מתוך האמור בכתב התלונה – אשר הסתמך בעיקרו על דו"ח השיפוט – לבין האמור בכתב התשובה של השחקן, ערך בית הדין בירור עם שופט המשחק אשר שרק לעבירות המיוחסות, ואשר בא עם השחקן בדיון ובדברים לאחר הרחקתו כאמור (ה"Umpire").

10. ה-Umpire פירט באוזני בית הדין את השתלשלות האירועים לשיטתו, ולפיו החלטות בקסדה לא היו חלק ממהלך swim, אלא חבטות חוזרות ונשנות אשר נמשכו גם כאשר המהלך התרחש בחלק אחר של המגרש. לעניין העבירה השניה טען ה-Umpire כי השחקן נעמד מולו וצעק ישירות לפניו "what the fuck?!"

11. עוד התייחס ה-Umpire לעניין ניסיון ההידברות לאחר הרחקת השחקן ואמר בהקשר זה, כי בעת שניסה לשוחח עם השחקן על מנת להסביר לו את מהות העבירה, שלח את ידו לעבר מותנו של השחקן, והשחקן בסערת הרגשות דחף ממנו את ידו המושטת של השופט, ולא את השופט בגסות כפי שנטען לכאורה בדו"ח השיפוט.

12. בהכרעת מחלוקת עובדתית נסמך בית הדין על שופטי המשחק ועל האמור בדו"ח השיפוט שלהם, כאילו עיניהם היו עיני בית הדין במגרש. בהתאם לראיות שבחן בית הדין, לרבות כתב התלונה, דו"ח השיפוט, תשובות השחקן, והבירור שנעשה מול ה-Umpire, החליט בית הדין לאמץ את הגירסה המתוארת בדו"ח השיפוט הנוגעות לעבירות הבלתי ספורטיביות שנשרקו לחובת השחקן. עם זאת, בית הדין אינו יכול להתעלם מהפער העובדתי בין האמור בדו"ח השיפוט, לבין התיאור שמסר ה-Umpire, ומבקש בהזדמנות זאת להנחות את ארגון השופטים כי דו"ח שיפוט לא יוגש לקומישינר מבלי שהועבר תחילה בקרב כל חברי צוות השיפוט של המשחק.

13. לפיכך, ובהתאם לראיות שהובאו לפניו, קובע בית הדין כי מעשיו של השחקן במשחק היוו הפרה של הוראות תקנון הליגה שנוכרו לעיל כמפורט בכתב התלונה.

ד. העונש

14. משנמצא השחקן אשם במיוחס לו מתפנה בית הדין לדון ולהכריע בעניין העונש, ולשם כך לקח בחשבון בית הדין את עברו המשמעותי של השחקן, חומרת המיוחס לו, ומכלול הראיות שהוצגו בפני בית הדין.
15. לעניין עברו המשמעותי של השחקן, כתב התלונה מציין שלושה מקרים במהלך עונת 2015-16 בהם נשרקה לחובת השחקן עבירה בלתי ספורטיבית. היות ואף לא אחד מהמקרים המדווחים הגיעו לפתחו של בית הדין על מנת שניתן יהיה לבצע בירור ממצה של העובדות, נאלץ בית הדין להסתמך על הדברים כלשונם:
- א. המקרה הראשון נוגע לבעיטה שלשיטת כתב התלונה הייתה ללא כוונה תחילה;
 - ב. המקרה השני מתאר צעקה אל עבר השופטים, אך לא ברור מה טיבה;
 - ג. המקרה השלישי מתאר באופן כללי שהשחקן מעשה כלשהו, אך טיבו של אותו מעשה אינו ברור כלל.
- העולה מן האמור הוא כי, אין בדוגמאות אלו כדי להוות סיוע לבית הדין, בבואו לקצוב את עונשו של השחקן.
16. לעניין חומרת המעשים, הרי שבענף ספורט המבוסס על היתקלויות פיזיות משמעותיות בין השחקנים, אין מקום להקל במגע בלתי ספורטיבי.
17. בעניין התנהגות שחקנים כלפי שופטי המשחק, נכתב כבר יותר מפעם אחת כי נקודת המוצא של כל שחקן חייבת להיות, שבמהלך משחק אין לבוא עם השופט בדין ודברים מכל סוג שהוא, למעט אולי שתי תהיות – "מהי העבירה שנעברה? ומהו העונש?". עקרון זה נכון שבעתיים כאשר השחקן משוכנע כי נעשה כלפיו עוול קולוסאלי במהלך האחרון.
18. האם קריאת "what the fuck?!" מצדיקה הרחקה ממשחק? ההכרעה הינה תלויה נסיבות, ועל בית הדין לבחון כל מקרה לגופו. בבחינת המקרה דנן, עולה כי מדובר בעבירה בלתי ספורטיבית שניה, ומשכך, ההרחקה מהמשחק נעשתה כדין. אמנם חכמת לאחר מעשה, אך ראוי היה אילו היה השחקן שומר על עצמו שבעתיים מרגע שנשרקה לחובתו העבירה הראשונה, ולא היה מסתכן בהרחקה עם ביצוע השניה, הגם אם חומרתה פחותה.
19. לפיכך, הרכב בית הדין מחליט כי:
- א. השחקן מוזהר כי אל לו לחזור על מעשיו נשוא התלונה.
 - ב. במידה ובמהלך עונת 2015-16 (לרבות משחקי הפלייאוף ככל שהקבוצה תתקדם לשלב זה מעבר למשחקי העונה הסדירה), תוגש לבית הדין תלונה כנגד השחקן שעניינה התנהגות בלתי ספורטיבית מכל סוג שהוא, יהא השחקן צפוי לעונש של הרחקה ממשחק אחד לפחות, והחלת העונש בפועל לא תהא מוגבלת לעונת 2015-16.
 - ג. הקומישינר יהא אחראי לביצוע הענישה.

ה. אחרית דבר

20. כל שחקן נדרש לקרוא את תקנון הליגה ולחתום בפני הליגה על התחייבות אישית לקיים את הוראות התקנון, וזאת כתנאי להשתתפותו בפעילות הליגה. בנוסף, נדרש כל שחקן לעמוד בהוראות ספר החוקים של המשחק אשר מפורסם כל עונה, טרם תחילתה, על-ידי ארגון השופטים. היות ובצד טענות הצדדים הנוגעות לגופו של עניין – תלונת המשמעת בגין הרחקת השחקן מהמשחק – השתרבה לה טענה הנוגעת לחובת השחקן שלא לעמוד על קווי המגרש לאחר הרחקתו, בית הדין מבקש לרענן את זיכרון השחקנים ומאמניהם בדבר הוראת ספר החוקים:

Rule 9, Conduct of Players and Others Subject to the Rules; Section 2, Unsportsmanlike Conduct Foules; Article 6.

- a. Any Player or identified squad member in uniform who commits two unsportsmanlike conduct fouls in the same game shall be disqualified.
- b. A player disqualified from the game must leave the playing enclosure under team supervision within a reasonable amount of time after his disqualification.

21. ידע כל שחקן, מאמן, מנהל, ובעל תפקיד אחר, שהוראות תקנון הליגה וספר החוקים חלות עליו, בין אם זוכר אותן בעל פה, ובין אם "שכח", וכי כידוע "אי ידיעת החוק אינה פוטרת מעונש".

22. נוסח ההחלטה יפורסם במלואה בפני כל גורמי הליגה.

ניתן היום, 6 במרץ, 2016.

מיכאל בבלי, נשיא בית הדין
עמית בניבנשיתי, חבר הרכב בית הדין

אהוד שרון, חבר הרכב בית הדין